

A fellebbezési tanács határozata: elutasította a fellebbezést.

Jogalapok: a 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának helytelen alkalmazása, ugyanis a kérdéses megjelölések között nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2007. december 17-én benyújtott kereset – Hangzhou Duralamp Electronics kontra Tanács

(T-459/07. sz. ügy)

(2008/C 51/89)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou City, Kína) (képviselők: M. Gambardella és V. Villante ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Kínai Népköztársaságból származó integrált elektronikus kompakt fénycsövek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámoknak a 384/96/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatát követő kivetéséről és a Vietnami Szocialista Köztársaságban, a Pakisztáni Iszlám Köztársaságban és a Fülöp-szigeteki Köztársaságban feladott ugyanilyen termékre történő kiterjesztéséről szóló, 2007. október 15-i 1205/2007/EK tanácsi rendeletet a felperesre vonatkozó részében;

– kötelezze a Tanácsot az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes egy kínai vállalat, amely a Kínai Népköztársaságból származó integrált elektronikus kompakt fénycsövek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámoknak a 384/96/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatát követő kivetéséről és a Vietnami Szocialista Köztársaságban, a Pakisztáni Iszlám Köztársaságban és a Fülöp-szigeteki Köztársaságban feladott ugyanilyen termékre történő kiterjesztéséről szóló, 2007. október 15-i 1205/2007/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ megsemmisítését kéri abban a tekintetben, amennyiben ezek az intézkedések a felperesre vonatkoznak.

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes azzal érvel, hogy téves a Tanács azon álláspontja, mely szerint minden CFL-i

ugyanolyan termék, függetlenül az élettartam, a teljesítmény, a foglalat, az egyéb integrált műszerek, a hosszúság, az átmérő, az átló és a végső fogyasztó tekintetében fennálló különbségektől.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el a dömpingkülönbözet, az áralakítás és a kárra vonatkozó küszöbértékek kiszámítása során. A felperes szerint a vitatott rendelet nem tartalmazott magyarázatot azt illetően, hogy az Eurostat adatokból ezeket az adatokat milyen módon következtették ki, és a Tanácsnak a vizsgálat által érintett felek számára rendelkezésre kellett volna bocsátani az alkalmazott módszer nem bizalmas összefoglalóját a számításra vonatkozóan megadott példákkal együtt.

Ezenfelül a felperes úgy véli, hogy az analóg ország kiválasztása tekintetében megsértették a meghallgatáshoz való jogát, mivel nem biztosították a számára azt a lehetőséget, hogy a vitatott rendelet elfogadását eredményező vizsgálati eljárás során észrevételt tegyen arra vonatkozóan, hogy Mexikót analóg országgént Koreával helyettesítették.

A felperes ezenfelül előadja, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet ⁽²⁾ 7., 9. és 21. cikkét, mivel dömpingellenes vámot vetett ki annak ellenére, hogy a közösségi érdek nem kívánt meg beavatkozást.

Végezetül a felperes azzal érvel, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdését, és nyilvánvaló értékelési hibát követett el azáltal, hogy dömpingellenes vámot vetett ki annak ellenére, hogy a vizsgálat alapjául szolgáló panaszt a közösségi ágazat nem támogatta, mivel a közösségi termelők azon része, amely ellenezte a panaszt, a hasonló termék teljes közösségi termelésének több, mint 50 %-át képviselte.

⁽¹⁾ HL 2007. L 272., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.).

2007. december 18-án benyújtott kereset – NOKIA kontra OHIM – Medion (LIFE BLOG)

(T-460/07. sz. ügy)

(2008/C 51/90)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Nokia Oyj (Helsinki, Finnország) (képviselő: J. Tanhuanpää ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Medion AG (Essen, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a második fellebbezési tanács 2007. október 2-i határozatát (R 141/2007-2. sz. ügy), és az OHIM-ot utasítsa új eljárásra a felperes védjegyének lajstromozása érdekében;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes.

A érintett közösségi védjegy: A „LIFE BLOG” közösségi szövegvédjegy a 9., 38. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében – a 3 564 366. sz. védjegy-bejelentési kérelem

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Medion AG

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „LIFE”, valamint a „LIFETEC” nemzeti és nemzetközi szövegvédjegyek az 1., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 21., 28., 37., 38., 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében; a „LIFESAT” nemzeti és nemzetközi szövegvédjegy a 9. osztályba tartozó áruk tekintetében, valamint a „Lifesign” nemzeti szövegvédjegy a 9., 14. és 16. osztályba tartozó áruk tekintetében

A felszólalási osztály határozata: Részben elutasította a lajstromozás iránti kérelmet.

A fellebbezési tanács határozata: Helyt adott a felszólalásnak és elutasította a fellebbezést.

Jogalapok: a 40/94/EK tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2007. december 19-én benyújtott kereset – Visa Europe és Visa International Service Association kontra Bizottság

(T-461/07. sz. ügy)

(2008/C 51/91)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Visa Europe Ltd (London, Egyesült Királyság) és Visa International Service Association (Wilmington, Egyesült Államok) (képviselők: S. Morris, QC, H. Davies, Barrister, A. Howard, Barrister, V. Davies, Solicitor és H. Masters, Solicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a határozatot teljes egészében; illetve másodlagosan
- semmisítse meg a határozat 2. cikkét teljes egészében, vagy harmadlagosan megfelelő mértékben csökkentse az ott meghatározott bírság összegét, és
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Visa Europe és a Visa International Service Association („Visa”) a keresetükkel az EK 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/D1/37860 – Morgan Stanley/Visa International és Visa Europe ügy) 2007. október 3-án hozott C(2007)4471 végleges bizottsági határozat EK 230. cikk értelmében történő megsemmisítését kérik, egyrészt amennyiben az megállapítja, hogy a Visa megsértette az EK 81. cikket és az EGT-megállapodás 53. cikkét, amikor 2006. szeptember 22-t megelőzően megtagadta a Morgan Stanley Bank International Limited („Morgan Stanley”) Visa Europe-beli tagságát, mivel a Morgan Stanley egy versenytárs kártyarendszer tulajdonosa és működtetője, másrészt pedig amennyiben e határozat 10,2 millió EUR bírságot rótt ki a felperesekre.

A Visa három jogalapra hivatkozik a Bizottságnak a jogsértéssel kapcsolatos megállapításait illetően. Úgy érvel többek között, hogy a Bizottságnak azon következtetése, miszerint a Morgan Stanley Visa tagságának megtagadása a versenynek az EK 81. cikk (1) bekezdése alá tartozó, érzékelhető korlátozást jelent, nyilvánvaló téves jogalkalmazást valósít meg, továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem támasztotta alá a szükséges bizonyítékokkal e megállapítását.

- a) Először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság a fent említett rendelkezés alkalmazását illetően téves jogi és gazdasági tesztet alkalmazott, azaz úgy találta, hogy „van lehetőség további versenyre”, és így jogilag és gazdaságilag helytelenül értékelt a Morgan Stanley tagsága elutasításának állítólagos hatásait. A Visa szerint nem akadályozta meg a Morgan Stanley-t az érintett piacra („a brit bankkártya-elfogadási piacra”) való belépésben.
- b) Másodszor úgy érvel, hogy a Bizottság lényeges eljárási szabályt sértett meg, amikor a határozathozatal szakaszában megváltoztatta az álláspontját a korlátozó hatást illetően, anélkül hogy lehetőséget biztosított volna a Visa-nak az új álláspont megfogalmazására történő válaszadásra.
- c) Harmadszor még amennyiben a Morgan Stanley akadályozva is lett volna a brit bankkártya-elfogadási piacra történő belépésben, nem volt elegendő verseny-ellenes hatás.